

Podnosim žalbu Savetu za štampu protiv časopisa Pečat zbog teksta autora Filipa Rodića: Dobročinstvo se ne gura pod tepih - samoproklamovanje navodne humanosti, objavljenog 28.8.2015.

Smatram da je tekst suprotan načelima I, IV, V i VII Kodeksa novinara Srbije, i da svojim sadržajem narušava moj ugled i ugrožava moju ličnu bezbednost.

U tekstu se otvoreno navode neistine da sam izbeglicama koje se trenutno nalaze u Beogradu, pružala pomoć radi samoproklamovanja, i kako se dalje u tekstu objašnjava - ne samo zbog toga, već se javnom analizom moje radne istorije u kojoj se ja i moji saradnici predstavljamo kao neprijatelji Srbije - dolazi do zaključka da sve što radim u vezi pružanja pomoći izbeglicama ima dublju - po implikaciji autora - izdajničku konotaciju.

Autor me u tekstu otvoreno naziva "NATO lobistkinjom". Podsećam da postoji velika formalno pravna razlika između javnog zagovaranja i lobiranja, kao i da u Srbiji lobiranje nije uređeno zakonom, pa je tako lobiranje kao javni posao - nedozvoljena radnja, što znači da me autor teksta, karakterišući me kao NATO lobistkinju, indirektno predstavlja kao nekoga ko ne postupa u skladu sa zakonima Srbije.

S druge strane, imajući u vidu istoriju odnosa Srbije i NATO-a, kao i lica koje autor pominje u tekstu, javno iznošenje ovakvih neistina i karakterisanje mog rada kao NATO lobiranja, pored toga što devalvira moj rad, i rad organizacije koju vodim - ugrožava moju i bezbednost moje porodice, jer u javnosti namerno stvara pogrešan utisak o meni i mom radu što kod određenog dela javnosti može izazvati bes i eventualne neželjene reakcije prema meni i mojoj porodici lično.

Nadalje, autor me, pozivajući se na važeće zakone Srbije, javno optužuje da sam iste prekršila, time što sam putem moje facebook strane i putem twitter naloga objavljivala fotografije sirijske porodice u toku njihovog putovanja ka Mađarskoj, prilikom čega postavlja sugestivno pitanje da li sam time prekršila Krivični zakonik, odnosno da li sam sebi ili drugome pribavila korist omogućavajući drugome nedozvoljen prelaz granice Srbije, ili nezakonit boravak ili tranzit kroz Srbiju. Iako je takav navod apsolutno apsurdan, obzirom na trenutnu izbegličku krizu odnosno medijsku ispraćenost kretanja izbeglica, prenosa uživo putem svih svetskih medija njihovog ilegalnog prelaza preko granica - on direktno narušava moj ugled i ugled moje porodice i istovremeno ugrožava moju bezbednost i bezbednost moje porodice.

Naglašavam da su informacije o svim projektima koje sprovodi Centar za evroatlantske studije kao i o donatorima koji finansijski podržavaju ove projekte, javno dostupne na internet strani Centra, kao i da sve aktivnosti koje samostalno, kao pojedinac, obavljam u cilju zagovaranja poštovanja ljudskih prava i tranzicione pravde - finansiram nezavisno i sama. Svaki drugi navod je neistinit, i kao takav - ukoliko je objavljen u bilo kojem mediju - predstavlja narušavanje mog ugleda, ugrožavanje moje bezbednosti i kršenje Kodeksa novinara Srbije.

Ovim tekstom Pečat kao javno glasilo, malicioznim iznošenjem netačnosti o mom privatnom i poslovnom životu, obeshrabrio je druge da učine humani gest i pruže pomoć izbeglicama koje se trenutno nalaze u Beogradu - što, pored narušavanja mog ugleda i narušavanja moje bezbednosti ima šire negativne posledice po naše društvo.

Predlažem Savetu za štampu da osudi ovakav postupak, javno osudi predmetni tekst kao neetički, neprofesionalan i štetan.